

Hocamız Prof. Dr. Fevzi ŞAHLANAN...

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra tarihi koridorlara yeni mezun bir araştırma görevlisi olarak adım atılan ilk anda ihtiyaç olan şey, oturacak bir masa veya sandalye değildir. Uzun yıllar birlikte çalışacağımız, kimi zaman ailemizden fazla zaman geçireceğimiz Hocalarımızın geleceğe yönelik olarak verdiği tavsiyeler ve öğütler, zor zamanlarda bize yardımcı olacak can simididir esasında... Geçmişte aynı yollardan geçenlerin yaşamışlıklarını bilmek, henüz bu tecrübeleri yaşamamış olanlara geleceklerini sağlam temeller üzerine inşa etmeleri yolunda verilecek en değerli hediyelerden biridir belki de... Fevzi Hocamız da gerek mesleki gerek ailevi konularda henüz akademik hayatın başındaki bizlere kendi yaşamışlıklarına dair verdiği tavsiyelerle daima yol göstermiştir. Özellikle Hocamızın, gelecekte başarılı bir akademisyen olabilmek için öncelikle kendi ayaklarının üzerinde durabilmeyi öğrenmenin önemine dair verdiği öğütler bu mesleğe adım atanların hatırlaması gereken öğütlerin en başında sayılabilir... İyi bir akademisyen olmak için sadece meslekte başarılı olmanın da yeterli olmayacağını, doğru zamanda aile kurmanın ve ailenin desteğinin de bir o kadar önemli olduğunu da Hocamız her sohbetinde dile getirmiştir... Hocamızın verdiği tavsiyelerin en canlı örneği de yine kendi meslek hayatı ile daima bir arada olmaya özen gösterdiği ailesidir... Akademinin diğer mesleklerden farklı olarak bu çetin ve uzun yolunda, kendi yaşadığı zorlu tecrübeleri başkalarının yaşamaması için daima yardımcı olmaya çalışan Hocamızı erken kaybetmek bizim gibi genç akademisyenler ve bizden sonra gelecekler için yararlanabileceğimiz yeni eserlerinden mahrum kalmanın yanı sıra bize yol gösteren ışıklardan birinin de sönmesidir...

Hocamız akademik hayata başladığımız ilk gün, başarılı olmak için çalışmanın yanı sıra, kendimize inanmanın da son derece önemli olduğunu, daha kendisi bir asistanken bir gün profesör olacağına dair inancını, önündeki deftere profesör olarak imza attığı anları anlatarak çarpıcı bir şekilde açıklamıştır. Bu ilk gün konuşmasında ayrıca, emeklilik sebebiyle akademik hayatımızın her anında bizimle olamasa da mutlaka başarılarımızı takip edeceğini belirterek desteğini hissettirmiştir. Nitekim Hocamız kürsümüzden emekli olduktan sonra da Fakültemizi her ziyaretinde, akademik aşamalarımız hakkında bizlerle görüşmüş ve tecrübelerini paylaşmaya devam etmiştir. Böylelikle kendisi, bizlerle irtibatını hiç koparmamış, akademik ve kişisel hayatımıza dair gelişmelerde maddi ve manevi olarak hep yanımızda olmuştur.

Hocamız, Kürsümüzce verilen İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku dersi için Fakültemize çok erken bir saatte gelir ve odasına geçerek büyük bir ciddiyet içerisinde dersi için son hazırlıklarını yapardı. Hocamızı yıllara dayanan tecrübesine rağmen, sabahın ilk ışıklarında odasında çalışırken görmek, bizlerde her zaman hayranlık uyandırmıştır. Derslerimizden sonra ise, Hocamız sıklıkla kendisinin öğrencilik yıllarından itibaren şahit olduğu sosyal olayları bizlere aktarır ve içerisinde bulunduğumuz dönem ile birlikte bugün yetişen kuşağa ilişkin de değerlendirmelerde

bulunurdu. Kendisiyle birlikte çalışma onuruna erişebildiğimiz yıllarda, Hocamız aynı zamanda Anabilim Dalı Başkanlığımızı da yürütmekteydi. Kürsü işlerinin dağıtımında ve takibinde bizlere karşı her zaman çok nazik olan Hocamıza, böyle bir ortamda yetişebilmemizi sağladığı için büyük bir minnet duygusu içerisinde olduğumuzu ifade etmek isteriz.

Hocamızın İstanbul Üniversitesi'nden emekli olduktan sonra durmaksızın çalışmaya devam etmesi de hepimiz için öğreticidir. İş Hukuku alanında yazdığı sayısız eserin ardından yılların emeği ve özverisi ile "Toplu İş Hukuku" aslı eseri meydana getirmesi çalışma azminin akademik hayatın her anında devam etmesi gerektiği yönünde bizlere örnek olmuştur. Yine, İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Derneği başkanlığı görevini üstlenerek İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku'na sunduğu katkıların bu alanda çalışan herkes gibi bizim için de önemi büyüktür.

Hocamız Prof. Dr. Fevzi Şahlanan, 1966 yılında öğrenci olarak girdiği ve yaş haddi nedeniyle emekli olduğu 1 Mart 2013 tarihine kadar, kendi ifadesiyle, "mezunu ve mensubu olmaktan gurur duyduğu" İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne bağlılığı ile de bizlere örnek olmuş ve Fakültemizin kurumsal olarak sahip olduğu değerın akademisyenler için ne denli önemli olduğunu her fırsatta dile getirmiştir. Hocamızın bize aşıladığı bu aidiyet duygusu, kendisini yakından veya uzaktan tanıma imkânına sahip olan herkesçe bilinmekte ve takdirle karşılanmaktadır. Öyle ki Hocamız, "yalnızca bir sosyal güvenlik olgusu" olarak gördüğü emekliye ayrılmasından sonra bile Fakültemizdeki tez savunmalarına katılmış, Anabilim Dalı'nın genç akademisyenlerinin çalışmalarını ve Fakülte etkinliklerini yakından takip etmiş ve Fakültemizin "daimi bir mensubu" olduğu düşüncesini her zaman zihinlerimizde canlı tutmuştur.

Prof. Dr. Fevzi Şahlanan Hocamızın İstanbul Üniversitesi'ndeki son asistanları olarak kendisi adına hazırlanan Armağan için beş yıl önce kaleme aldığımız yazının ardından vefatı nedeniyle bu satırları yazmak bizler için son derece acıdır. Yerinin asla dolmayacağını bilinciyle Hocamızın bize kattıklarını bir nebze de olsa anlatabilmeyi umduğumuz bu yazı vesilesiyle kendisini saygı ve minnetle anıyoruz.

Dr. Öğr. Üyesi Ayşe KÖME AKPULAT
Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Ledün AKDENİZ
Dr. Öğr. Üyesi İrem YAYVAK NAMLI
Araş. Gör. Özge YILDIZ HAKKAKUL